

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2531/2538

พนักงานอัยการจังหวัดนครศรีธรรมราช โจทก์ นายทวีหรือไพรัตน์ นวนรอด กับพวก จำเลย นายทวีหรือไพรัตน์ นวนรอด ที่ 1 ผู้ยื่นคำร้อง นางคณิง นวนรอด ที่ 2 จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 218, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า ฎีกาของจำเลยทั้งสองเป็นการโต้แย้งดุลยพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาล จึงเป็นฎีกาในข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง จึงไม่รับ จำเลยทั้งสองเห็นว่า ฎีกาที่ว่า จำเลยทั้งสอง ไม่ได้กระทำความผิดตามที่โจทก์ฟ้อง เป็นปัญหาข้อกฎหมาย โปรตมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยทั้งสองไว้พิจารณาต่อไป หมายเหตุ โจทก์ยังไม่ได้รับสำเนาคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสอง มีความผิด ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันจำหน่ายเฮโรอีน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 5 ปี คืบชนบัตรที่ใช้ในการล่อซื้อ จำนวน 150 บาท ของกลางแก่เจ้าของ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว(อันดับ 54 แผ่นที่ 3) จำเลยทั้งสองจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 57) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 5 ปี จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่งที่จำเลยทั้งสองฎีกาว่าพยานโจทก์ เบิกความแตกต่างในสาระสำคัญ จึงไม่น่าเชื่อไม่อาจรับฟังลงโทษจำเลยทั้งสองได้ เป็นฎีกา โต้แย้งดุลยพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลอุทธรณ์ภาค 3 อันเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามบทบัญญัติดังกล่าว ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยทั้งสองชอบแล้ว ให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

ชลอ ทองแย้ม · บุญธรรม อยู่ฟูก · ทวิช กำเนิดเพชร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2531/2538>